

DUMNEZEU ÎȘI ȚINE CUVÂNTUL

...Le mulțumesc sorei Angie și sorei Gertie pentru că au cântat acest cântec. Domnul să le binecuvânteze. Întotdeauna când îl aud cântat, îmi amintesc multe lucruri trecute.

Chiar înainte de a părăsi tabernacolul, am avut o mare trezire prin propovăduirea Apocalipsei Domnului Isus.

Aproape în fiecare duminică seara, s-a cântat cântarea: „Nu te opri!” Mulțumesc, soră Gertie! Desigur, sunt foarte bucuros pentru că ele au cântat-o și în seara aceasta.

Sora Angie mi-a spus că este puțin răgușită, dar nu trebuie să se simtă singură, pentru că și eu sunt în aceeași situație, și aceasta cu atât mai mult, cu cât i-am făcut pe oameni să suporte o predică de două ore și jumătate. Când am ieșit din adunare, eram încălzit, iar afară era puțin umed, așa că am răcit.

Eu iubesc foarte mult Cuvântul, și în mod special Lumina dată de Duhul Sfânt asupra Cuvântului. Când El mă binecuvântează, nu găsesc nici o modalitate de a mă opri din vorbire. Voi știți cum este. Poate că în seara aceasta nu voi fi atât de lung din cauza răgușelii, dar totul depinde de Dumnezeu, de binecuvântarea și ajutorul Său de care avem neapărată nevoie.

Aș vrea ca fiecare dintre voi să asculte programul de la radio care a fost anunțat de fratele Neville. Câți dintre voi l-au ascultat sâmbăta trecută? A fost o adevărată capodoperă. Deci, nu uitați: emisiunea este transmisă pe postul de radio WLRP, în fiecare sâmbătă dimineața, între orele nouă și nouă și jumătate. Atunci veți putea asculta trioul Neville.

Eu am discutat despre această emisiune cu fratele Leo, care se ocupă cu înregistrările din adunare, și mi-a spus că a fost foarte mișcat când a auzit predica, așa că i-a întrebat pe cei care erau cu el: „Cine-i predicatorul acesta?” Și fratele Gene i-a răspuns: „Este fratele Neville.”

Într-adevăr, predica a fost minunată și am să vă spun de ce-mi place să-l ascult pe fratele Neville: Mie nu-mi place doar pentru că este un bun predicator, ci pentru că trăiește tot ceea ce spune. Eu prefer să mă lăsați să trăiesc o predică, decât doar să o vorbesc. Cred că ar avea un rezultat mult mai puternic.

Așa cum am anunțat deja, în seara aceasta aș vrea să vorbesc despre tema: **„Dumnezeu Își ține Cuvântul!”**

Azi dimineață am vorbit despre **„Întruchiparea creștinismului.”**

Doresc ca Domnul să adauge binecuvântarea Sa în timp ce citim Cuvântul Său. Aș vrea să citesc din câteva locuri din Scriptură. Astfel, mai întâi vom citi din **cartea Apocalipsei** care este Mesajul pentru Biserică, din **capitolul 22, începând de la versetul 17 până la sfârșit:**

„Și Duhul și Mireasa zic:

„Vino!” Și cine aude să zică: „Vino!” Și celui ce îi este sete să vină; cine vrea, să ia apa vieții fără plată!

Mărturisesc oricui aude cuvintele prorociei din cartea aceasta că, dacă va adăuga cineva ceva la ele, Dumnezeu îi va adăugaurgiile scrise în cartea aceasta.

**Și, dacă scoate cineva ceva din cuvintele cărții
acestei prorocii, îi va scoate Dumnezeu partea lui de la pomul vieții și din
cetatea sfântă, scrise în cartea aceasta.**

**Cel ce adeverește aceste lucruri zice: „Da, Eu vin curând.” Amin! Vino,
Doamne Isuse!**

**Harul Domnului Isus Hristos să fie cu voi cu toți!
Amin.” (Apocalipsa 22.17-21).**

Ioan 12.39-40:

**„De aceea nu puteau crede, pentru că Isaia a mai
zis:**

**„Le-a orbit ochii și le-a împietrit inima, ca să nu
vadă cu ochii, să nu înțeleagă cu inima, să nu se întoarcă la Dumnezeu și
să-i
vindec.”**

Matei 24.35:

„Cerul și pământul vor trece, dar cuvintele Mele nu vor trece.”

Galateni 1.8:

**„Dar chiar dacă noi înșine sau un înger din cer ar
veni să vă propovăduiască o evanghelie deosebită de aceea pe care v-am**

propovăduit-o noi, să fie anatema!”

Acum haideți să ne
plecăm capetele pentru un moment de rugăciune:

Dumnezeul nostru, venim
la Tine în Numele Fiului Tău iubit, care ne-a spus: „*Orice veți cere de la
Tatăl, în Numele Meu, vă va da.*” (Ioan 16.23). Astfel, venim în Numele lui
Isus, mai întâi ca să ne căim pentru păcatele și alunecările noastre și apoi,
ca să Te rugăm să ne cureți de toată necurăția noastră; să ne cureți gândirea
ca să ne putem gândi la lucrurile care sunt drepte și aparțin de Împărăția lui
Dumnezeu. Îngăduie ca în seara aceasta, gândirea noastră să fie în Împărăția
lui Dumnezeu, și la fel cei prezenți aici. Curăță-ne de toată necurăția
noastră, fiindcă dorim să umblăm înaintea Ta drepti, cu mâini curate și cu
inimi sincere. O, numai Tu poți face aceasta, Dumnezeule!

Te rugăm deci, să ne
cureți mâinile și să ne sfințești inimile. Spală-ne prin apa Cuvântului, care
separă lucrurile lumii de ființa noastră, ca să putem sta în prezența Ta.

Tu ai spus că suntem
sfințiți prin Cuvântul Tău, de aceea Te rugăm să îngădui ca Cuvântul Tău să
facă o cercetare adâncă în inimile noastre și să ne curețe de toată necredința,
pentru ca astfel, inimile noastre să fie înnoite prin Duhul Sfânt. Îngăduie ca
El să ne aducă în seara aceasta lucrurile care ne sunt necesare pentru
Împărăția lui Dumnezeu.

Doamne, ajută-i pe cei
care sunt plăpânzi pe cale și au greutăți în a crede Cuvântul Tău în acest
întuneric și în acest timp înșelător în care trăim.

Când privim lumea
aceasta și criza prin care trece ea, vedem în față numai un viitor întunecos
pentru ea, dar nouă ne-ai spus: „*Când vor începe să
se întâmple aceste lucruri, să vă uitați în sus și să vă ridicați capetele,
pentru că izbăvirea voastră se apropie.*” (Luca 21.28).

Fă ca în seara aceasta, să luăm
aceste cuvinte în inimile noastre și să privim sus, spre Fața Dumnezeului
cerurilor, care ne-a făgăduit salvarea.

Ajută-ne să putem spune și noi la
fel ca apostolul Ioan când a fost pe Insula Patmos: „*Vino, Doamne Isuse!*”

Te rugăm să pui aceste lucruri în
inimile noastre și să-i vindeci pe cei bolnavi și chinuiți. Întărește-i pe
sfinți, cheamă-i pe păcătoși la pocăință și înnoiește-ne pe toți, ca să putem
pleca de aici îmbrăcați în toată armătura lui Dumnezeu, astfel încât să mergem
înainte ca niște ostași bine pregătiți pentru lupta ce ne stă în față.

Doamne, în seara aceasta ne-am
adunat în rugăciune, conduși pe cale de Steaua dimineții! Mulțimea
provocatorilor, a dușmanului, s-a încolonat împotriva noastră spunând: „Zilele
minunilor au trecut!”, dar ridică Tu, o, Dumnezeule, un David războinic, un
apărător, și fă ca Duhul Sfânt să locuiască din plin în inima lui, fiindcă Te rugăm
aceasta în Numele lui Hristos. Amin.

În ceea ce privește acest subiect
vital, el nu este adus ca să facă pe placul credinței cuiva, nici pentru a
răsturna, a supăra pe cineva sau pentru a face dușmani, ci are în vedere doar
aducerea împreună a oamenilor, iar motivul care m-a făcut să-l aleg pentru
seara aceasta, este timpul în care trăim. Eu cred că suntem la începutul a ceva
de care este conștientă întreaga lume. Toți știu că este hotărât să se întâmple

ceva, dar se pare că nimeni nu este capabil să pună degetul și să arate ce anume. Acest lucru nu se va petrece numai aici, ci pretutindeni.

Deci, eu cred că cel mai potrivit ar fi dacă în seara aceasta, când oamenii sunt adunați împreună, am vorbi despre ceva care are o importanță vitală pentru noi; care să ne ajute să înțelegem și să ne îmbrace cu o mai bună înțelegere a lui Hristos, a Evangheliei și a timpului în care trăim.

Și ca să încep, vreau să vă spun că nu demult, am fost la un seminar luteran, iar după vizita făcută acolo, am primit o scrisoare de la preotul vicar, care s-a dovedit a fi un critic sever. El mi-a spus că sunt un prezicător și m-a acuzat de multe lucruri rele, pe care nu le-a putut dovedi. M-am ales cu toate aceste critici, deoarece am afirmat că diavolul nu poate vindeca.

Acum, dacă diavolul poate vindeca, înseamnă că este un creator. Dar noi știm că există un singur Creator, iar Acela este Dumnezeu. Diavolul nu poate crea! Diavolul nu poate fi nici măcar omniprezent! El poate fi într-un singur loc, demonii lui fiind prezenți peste tot.

Deci, Dumnezeu este Omniprezent, adică în același timp este peste tot, pe când diavolul, în același timp poate fi doar într-un singur loc.

Dumnezeu este Atotputernic, pe când diavolul are putere limitată, adică cât poate realiza prin înșelăciunea sa. Singurul lucru pe care poate să-l facă el este să te întoarcă în țărâna pământului. Da, acesta este singurul lucru pe care-l are, dar și acesta este numai pentru o vreme, deoarece Dumnezeu ne-a făgăduit învierea.

Deci, Dumnezeu este singurul
Creator. El este singurul care poate crea celule, ceea ce înseamnă că creația
vine numai de la Dumnezeu.

Așadar, Dumnezeu este singurul
Vindecător și nu există nici o altă vindecare, decât vindecarea divină.

Noi avem medici renumiți care pot
să așeze la loc un os rupt, dar Cel ce vindecă este Dumnezeu. Avem medici care
pot scoate apendicele sau pot să îndepărteze o excrescență, o tumoare, dar cine
vindecă? Dumnezeu este Cel ce face vindecarea, pentru că El este singurul
Creator.

În discuția pe care am avut-o cu
acel preot luteran, printre altele, m-a întrebat:

„Ce este cu noi, luteranii? Ne
consideri creștini?”

„Mai mult ca sigur,” am răspuns
eu. „Împărăția lui Dumnezeu se aseamănă cu un om care a pus sămânța în
pământ,
iar după o vreme, într-o dimineață când s-a dus pe câmp, a văzut că răsăriseră
două frunzulițe. Când le-a văzut, omul a zis: „Iată lanul meu de porumb!” Avea
el porumb? Potențial avea, dar nu în știulete.

Dacă-mi cereți un stejar, iar eu vă dau o ghindă, voi aveți stejarul
potențial, pentru că el este în acea ghindă, în sămânță. Tot așa, voi aveți
porumbul în bobul de porumb, dar până la coacere îl posedați numai teoretic.
Deocamdată aveți numai bobul.

Deci, fermierul a spus: „Iată lanul meu de porumb!” El l-a numit porumb, deși avea numai două frunzulițe.

Timpul a trecut și tulpina porumbului a crescut, iar la un moment dat s-au format spicele din vârf. Mătasea este locul unde vine polenul, mai bine zis, polenul cade de pe spic pe mătase și face polenizarea, unirea dintre partea bărbătească și partea femeiască, ceea ce duce la creșterea boabelor.

Ce s-ar întâmpla dacă spicul ar privi înapoi spre frunze și ar zice: „Eu n-am nimic a face cu voi, pentru că nici măcar nu sunteți în tablou. Eu sunt ceva deosebit, sunt spicul, singurul care este recunoscut! Voi n-aveți nimic a face cu aceasta!”

Fără frunze, porumbul nu poate produce polenizarea deoarece atât spicul cât și mătasea, răsar dintre frunze. Și aceeași viață care este în frunze este și în spic.

Timpul trece și iată că în știulete apare bobul. Cum ar fi dacă bobul i-ar spune spicului: „Eu nu am nimic a face cu tine! Tu nici măcar nu faci parte din tablou!” El nu poate spune aceasta, pentru că dacă n-ar fi existat mai întâi spicul, nu am avea nici bobul.

Deci lucrurile stau așa:

- micuța tulpină a fost mișcarea luterană;

- spicul a fost mișcarea

metodistă;

- știuletele cu bobul este
mișcarea aceasta.

Adevărul este că același Duh,
aceeași Viață care a fost în micuța tulpină de porumb, cu care s-a început,
este și în bob.

În ceea ce-i privește pe
penticostali, pe adevărații penticostali, nu pe cei care se pretind, adevăratul
mesaj penticostal nu este altceva decât o restituire a ceea ce a mers în pământ
și a fost ascuns pentru luterani, metodiști, baptiști, prezbiterieni, etc.
Vedeți? Ea a ieșit la suprafață prin știulete. Și deși nu-mi place să spun
aceasta, pe plantă au crescut și câteva ciuperci. Cred că voi fermierii știți
ce înseamnă aceasta. Este ceva ce distruge știuletele.

Fraților, aceasta este ceea ce aș
vrea să tăiem jos în seara aceasta, pentru că dacă nu o tăiați jos de pe
porumbul vostru, va îmbolnăvi întreaga parcelă.

Deci, încă de la început vreau să
fie clar un lucru și anume, că oamenii din toate bisericile denominaționale au
crescut în vremuri grele, aceasta fiind perioada maturizării.

Acum, biserica este în timpul
coacerii, la bob, și trebuie să iasă la suprafață aceeași sămânță care a fost
pusă în pământ.

Deci, biserica în care trăim noi

este o biserică maturizată pe deplin. Nici o parte din plantă nu poate spune ceva împotriva celeilalte deoarece, la vremea lor toate au fost bine. Toate împreună au format planta de porumb, din planul lui Dumnezeu și noi nu vrem să spunem nimic de nimeni.

Problema este că astăzi există niște învățături care pot fi auzite mai ales în renumitele transmisiuni radio, și care diminuează Cuvântul lui Dumnezeu spunând că „Dumnezeu locuiește într-o biserică și nu în Cuvântul Său.”

Nu demult, l-am auzit pe un învățător renumit spunând: „De unde ați primit voi Biblia? Părerea mea este că Dumnezeu a avut ideea de a scrie Biblia sus în ceruri, iar după aceea a dat-o unor îngeri micuți care au venit jos prin culoarele cerului și ne-au adus-o nouă, oamenilor.”

El a mai spus: „Nici un om nu poate trăi învățăturile Bibliei. Și de fapt, ea nici nu este tocmai autentică.”

Și cu toate că vorbesc așa, ei pretind că sunt prima biserică.

Oamenii care merg la biserică aceea, sunt bărbați și femei ca și noi: iubesc ca și noi, mănâncă, beau, etc. Există vreo cale de a fi opriți? Nu. Ei merg înainte, măcar că Biblia vorbește foarte clar și este așa.

Ca să vă încurajez puțin, vreau să mă fac bine înțeles: **Eu cred că Biblia este Cuvântul lui Dumnezeu desăvârșit, neschimbător și adevărat, la care nu se poate adăuga sau scădea**

nimic! Biblia este Planul complet al lui Dumnezeu pentru Biserica Sa.

„Căci nimeni nu poate pune o altă temelie decât cea care a fost pusă...” (1Corinteni 3.11).

Vedeți? (Adunarea spune: „Amin”). Acesta este motivul pentru care cred în infailibilitatea Cuvântului lui Dumnezeu.

Eu i-am spus unuia dintre acești bărbați:

„De unde spuneți voi că aveți Biblia? Vreți să spuneți că Ea a fost scrisă de biserica voastră?”

„Da, Biblia a fost scrisă de sfinții noștri”, a răspuns el.

„Atunci cum a fost posibil să vă îndepărtați atât de mult de ceea ce scrie în Ea?”

„Păi, oamenii aceia au trăit într-o epocă, iar noi trăim în alta.”

„Este adevărat”, am răspuns eu, „dar Dumnezeu a trăit în toate timpurile. Și dacă Biblia a fost scrisă prin inspirație, înseamnă că Cel care a scris-o este Dumnezeu cel neschimbător, iar El a spus în Cuvântul Său că *„Cerul și pământul vor trece, dar Cuvântul Meu nu va trece.”* (Matei 24.35).

Pentru mine, cel mai alarmant lucru este că omul acela nici nu s-a gândit că va vedea aceste lucruri apropiindu-se. Poziția lui nu face decât să împlinească Scriptura.

Nu-mi place, dar trebuie să spun că America este plină de închipuiri care formează așa zisa „mișcare religioasă” de astăzi. Eu nu vreau să-i jignesc pentru că este vorba chiar de oameni ai lui Dumnezeu, dar vreau să vă spun ceva: Aceste lucruri au venit în America deoarece catolicii și protestanții au lăsat deoparte învățătura Cuvântului și au adoptat un sistem. Da, ei au luat un sistem intelectual care prezintă ceva fermecător, în locul Cuvântului, iar poporul american este îndrăgostit de tot ce este fermecător. De aceea, a ajuns America un loc de venerare a zeitelor.

...Eu am cel mai sincer și mai profund respect pentru femei. Mama, soția și fiicele mele sunt femei, și eu cred că o femeie care își ocupă locul și este o doamnă, este cel mai prețios lucru pe care-l poate primi un bărbat, după mântuire. O femeie adevărată.

Dar dacă venerați femeia, sunteți afară din Cuvântul lui Dumnezeu, pentru că nu există nici măcar un singur text biblic care să ne ceară să ne închinăm la femeie, fie că aceea este Maria, sfânta Cecilia, sau mai știu eu cum se numește. Nici un verset din Biblie nu vorbește despre așa ceva, dimpotrivă, Cuvântul este împotriva la așa ceva.

Deci, dacă cei care au scris Biblia prin inspirație și au umblat cu Hristos, au spus aceasta, credeți că eu voi lua orice cuvânt omenesc în locul Ei? Nicidecum, domnilor!

Biblia este Cuvântul veșnic al lui Dumnezeu.

Predicatorul cu care am discutat,
mi-a spus:

„Dumnezeu este în biserica Sa.”

„Dumnezeu este în Cuvântul Său”,
i-am răspuns eu.

Biblia spune: *„La început era Cuvântul, și Cuvântul era cu Dumnezeu, și Cuvântul era Dumnezeu... Și Cuvântul S-a făcut trup și a locuit printre noi...”* (Ioan 1.1,14).

Dumnezeu este în Cuvântul Său.

Observați! În Vechiul Testament
erau două posibilități de a verifica dacă mesajul adus era corect sau nu.

Astfel, dacă se ridica cineva și
aducea o prorocie sau spunea un vis, era adus în fața pieptarului lui Aaron,
care avea pe el douăsprezece pietre prețioase, după numele celor douăsprezece
seminții ale lui Israel. Aaron le purta pe pieptul său, ca să arate că este cel
mai mare preot al celor douăsprezece seminții ale lui Israel.

Când se cerceta prorocia sau visul
cuiva, omul respectiv era adus în fața pieptarului.

Dacă Dumnezeu legitima visul sau
vedenia, pe Urim și Tumim venea o Lumină supranaturală, aceasta fiind dovada că
mesajul adus era adevărat. Dacă Lumina supranaturală nu venea peste Urim și

Tumim, nu avea importanță cât de adevărat părea mesajul adus, nici cât de bine se potrivea cu timpul respectiv, era respins pentru că Dumnezeu nu era în lucrarea aceea.

Acum aș vrea să mă ascultați cu atenție! Astăzi este la fel.

Orice mesaj adus, fie că vine de la un preot, de la un predicator, de la un profet, etc., indiferent cine este cel care îl aduce, cât de duhovnicesc pare, cine este și ce lucruri deosebite a făcut, chiar dacă a înviat morți sau a vindecat bolnavi, chiar dacă este arhiepiscop de Canterbury sau chiar papa de la Roma, chiar dacă este capul celei mai mari denominațiuni, dacă a vorbit în limbi, a jucat în Duhul sau a propovăduit Evanghelia, nu are nici o importanță ce a făcut, dacă mesajul lui nu este din Biblie, este greșit.

Biblia este Urim și Tumim-ul lui Dumnezeu.

Când Biblia era deja completă, Îngerul a venit la Ioan și i-a vorbit. Apoi a venit Isus Însuși și a spus:

„Eu, Isus, am trimis pe îngerul Meu să vă adeverească aceste lucruri pentru Biserici... (Apocalipsa 22.16). Și acum, închide Cartea, dar nu o sigila, iar dacă cineva va adăuga sau va scoate ceva din Ea...”

Acesta este Cuvântul lui Dumnezeu.

Pavel a spus tot prin Duhul: „...dacă

un înger din cer...” nu un arhiepiscop, un papă sau un cardinal, ci dacă „*un înger din cer ar veni să vă propovăduiască o Evanghelie, deosebită de aceea pe care v-am propovăduit-o noi, să fie anatema.*” (Galateni 1.8). (Fratele Branham bate de trei ori în amvon).

Cu ani în urmă, eu v-am spus, prin Duhul, multe lucruri înainte ca ele să se întâmple. Astfel, v-am spus tot ce se va întâmpla cu Hitler și cu Mussolini, încă înainte ca ei să se ridice la putere. Apoi, v-am spus că comunismul se va răspândi peste tot.

Urmărește acele lucruri, biserică!

Diavolul se ridică și face o mulțime de imitații care nu sunt în concordanță cu Scriptura, pentru a produce confuzie în mințile celor fără minte și firești.

Noi trăim în cea mai glorioasă zi pe care au trăit-o oamenii vreodată, dar în același timp este și cea mai întunecoasă zi, pentru cei care nu cred. Pentru ei este cea mai confuză zi.

Pentru noi este o adevărată

fericire să știm că Ancora noastră se ține tare în timp ce ne apropiem de vremurile rele și întunecoase.

Nu-mi place să dau nume, dar acum

voi spune numele cuiva. Eu mă rog tot timpul pentru tânărul acesta, dar el este un instrument al Satanei – mă refer la Elvis Presley. Din cauza lui, oamenii înclină tot mai mult spre boogie-woogie și rock and roll. Mie îmi place muzica religioasă dacă este duhovnicească, dar nu pot accepta rockul în biserică, iar el chiar aceasta încearcă să facă: să-l aducă în biserică. Și prin faptul că oamenii au primit acest duh, Diavolul s-a proclamat ca biruitor.

Acest sărman băiat pentecostal,

care s-a lepădat de credință, a avut curajul să spună că a învățat toate aceste sucituri și smucituri în biserică. El este membru al primei Biserici a lui Dumnezeu (este vorba de organizație) din Memphis, Tennessee, păstorul acelei biserici fiind un bun prieten de-al meu.

Da, Elvis este instrumentul diavolului, prin care mințile adolescenților sunt înnebunite și amăgite, fiind aduși într-o stare îngrozitoare.

De curând, Elvis s-a întors din Canada. Cred că imediat după plecarea lui acolo, cam patruzeci de tineri au fost duși la azilul de nebuni. Peste tot în țară, oamenii păreau înnebuniți.

Ei fac aceste lucruri pentru că nu știu să facă altceva mai bun. Oh, cât aș vrea să-l recunoască pe Domnul Isus! Cât ar fi de bine! Eu nu-i condamn, ci îmi pare rău pentru ei.

Idolul Americii de astăzi este fata plină de farmec a Hollywood-ului. Ea este imaginea Americii. Lăsați-o să iasă afară cu îmbrăcămintea ei imorală și imediat fiecare femeie se va îmbrăca la fel.

Nu demult, când am fost la Roma, am simțit o mare durere când am văzut că toate ziarele scriau pe prima pagină despre această femeie care urma să aibă un copil la Hollywood. Prietenul meu, baronul Von Blombery, care vorbește cursiv șapte limbi, și care mi-a citit ce scriau ziarele, mi-a spus: „S-ar putea ca femeia aceasta să fie o zeiță în America, dar aici nu este decât o prostituată!”

Ce dezonorant! Toate aceste

lucruri trebuie să se întâmple ca să iasă în evidență duhul care lucrează astăzi.

Acesta este motivul pentru care biserica lumii vine cu venerarea Mariei sau a altor femei, și cu alte lucruri de felul acesta. Este același duh, dar sub aspect religios.

Ca să poată face aceasta, ei și-au întors fața de la Cuvântul curat și neschimbător al lui Dumnezeu. Desigur.

Vedeți în ce deviere suntem?

Vedeți în ce stare a ajuns tineretul american? Aceștia sunt bărbatul și femeia de mâine. Nu-i de mirare că Isus a spus:

„Și dacă zilele acelea n-ar fi fost scurtate, nimeni n-ar scăpa; dar, din pricina celor aleși, zilele acelea vor fi scurtate.” (Matei 24.22).

Pe aceasta mă bazez eu când spun că suntem la sfârșitul timpului și că Domnul Isus va veni în curând.

Oh, puteți vedea duhul acestor zile? Puteți vedea ce se întâmplă?

Înainte ca să aibă loc acest atac violent, care se apropie ca să aducă semnul fiarei și ca să împlinească Scripturile, vor prelua puterea, cum s-a întâmplat în alte state, obligându-i pe oameni, prin boicoturi și persecuții, să facă lucruri cu care nu sunt de acord.

Nu vedeți că America a căzut din cauza zeitelor și a farmecului lor? Dar vor plăti pentru aceasta!

Diavolul găsește și el o cale prin care să se prezinte pe sine însuși. Amin.

Nădăduiesc că puteți înțelege! Rămâneți în această claritate!

Pe mine nu mă interesează câți D.D. sau Ph.D, sunt în mijlocul lor, nici ce învață ei, pentru că totul este o minciună! Biblia spune: *„Dumnezeu să fie găsit adevărat și toți oamenii să fie găsiți mincinoși”*, pentru că *„Cerul și pământul vor trece, dar cuvintele Mele nu vor trece.”* (Romani 3.4; Matei 24.35).

Cuvântul veșnic al lui Dumnezeu cere ca omul să fie născut din nou, de aceea orice lucru care nu corespunde cu această cerință, aduce pierzarea veșnică. Nu are importanță de care biserică aparții, unde îți este scris numele sau ce ai făcut, dacă nu ești născut din nou, ești pierdut! Dar Cuvântul lui Dumnezeu nu va cădea niciodată.

Eu cred că, prin Duhul, voi ați primit totul așa cum a fost dat.

Nu vreau să vă jignesc, dragi oameni catolici; voi sunteți prietenii mei și știu că dacă aș avea ceva împotriva voastră, ar trebui să merg la altar ca să-mi pun inima în ordine cu Dumnezeu. Sincer, mă doare ceea ce trebuie să spun, dar Cel care mă împinge să vorbesc, ca să avertizez turma peste care m-a pus Duhul Sfânt proroc, este Duhul Cuvântului. Stau și privesc aceste adunări mari și regizate, care se țin în toată țara și care își bat pur și simplu joc de Biblie, spunând: „Este ca o

băltoacă de noroi prin care treci. Nimeni nu poate trăi prin Ea!", și mă gândesc că acesta este adevărul cu privire la cei firești.

Duhul Sfânt este singurul care îl stăpânește și îl conduce pe creștin! Fie ca Domnul să vă ajute să vedeți aceasta.

Cuvântul lui Dumnezeu este Primul și Ultimul. El este veșnic, pentru totdeauna. Dumnezeu Îl vorbește o singură dată și nu-L mai schimbă.

Biblia spune că „*La început*”, înainte de a exista lumea, „*era Cuvântul...*” Și ce este Cuvântul? Un gând exprimat.

Privind Planul Său de izbăvire, Dumnezeu Tatăl a văzut ce va face Satan în viitor. Da, El S-a gândit și a văzut un singur Plan. Întâi, a fost doar un gând, dar când a exprimat ceea ce a gândit, a devenit Cuvânt. Și odată pronunțat, Cuvântul nu mai poate cădea niciodată! Trebuie să fie veșnic, pentru că Cuvântul Său nu poate cădea, așa cum nu poate cădea Dumnezeu. Cuvântul Său nu poate fi lipsit de Viață, pentru că Dumnezeu este Viu.

Biblia a fost citită încă din vremuri străvechi, inspirând toate popoarele.

Dacă, de exemplu, v-aș scrie o scrisoare, s-ar putea ca voi s-o apreciați și să spuneți: „Frate Branham, noi apreciem mult scrisoarea ta, fiindcă ești persoana cea mai indicată s-o scrie.” Dacă după aceea aș pleca pentru o vreme, scrisoarea aceea ar deveni fără valoare și ar fi uitată.

Dar când a vorbit Dumnezeu, El a vorbit pentru întreaga rasă umană, iar Cuvântul Lui este și astăzi la fel de proaspăt ca în ziua când a fost vorbit.

Dumnezeu a vorbit și a spus:

„Hristos este Mielul junghiat de la facerea lumii.”

Hristos a fost răstignit atunci când Dumnezeu Și-a gândit Planul și l-a exprimat, deși în realitate El a fost ucis patru mii de ani mai târziu. Tot atunci, Dumnezeu a văzut prin cunoștința Sa mai dinainte, cine va fi salvat și cine nu! Atunci, la facerea lumii, când Mielul lui Dumnezeu a fost omorât în gândurile Sale, numele voastre au fost scrise în Cartea Vieții Mielului.

Referindu-se la zilele din urmă,

Biblia spune: *„Și toți locuitorii*

pământului i se vor închina, toți aceia al căror nume n-a fost scris de la întemeierea lumii în cartea vieții Mielului, care a fost înjunghiat.” (Apocalipsa 13.8). Stați pe Cuvânt!

Fraților protestanți,

eu vă spun toate aceste lucruri cu respect, nu din ură, nici din răutate sau ca să mă aflu în treabă. Aș prefera să vorbesc cu plăcere despre altceva, dar Biblia spune:

„Dacă însă străjerul

va vedea venind sabia și nu va suna din trâmbiță și dacă poporul nu va fi înștiințat și va veni sabia și va răpi viața vreunui om, omul acela va pieri din pricina nelegiuirii lui, dar voi cere sângele lui din mâna străjerului.”

„Dar, dacă vei înștiința pe cel rău, ca să se întoarcă

de la calea lui, și el nu se va întoarce, va muri în nelegiuirea lui, dar tu îți vei mântui sufletul.” (Ezechiel 33.6,8).

Vedeți? Eu trebuie să vă avertizez! Eu am văzut de multe ori anumite lucruri printre voi și am vorbit despre aceasta. Am făcut-o și în mesajul de azi dimineață, în care am vorbit despre inima nouă, duhul nou și apoi Duhul lui Dumnezeu.

Câți ați fost aici azi dimineață? În ordine. Mai întâi primiți un duh nou și apoi vine Duhul Sfânt. Astfel, este posibil ca cineva să posede un duh nou, fără să aibă însă Duhul Sfânt. Vreau să fiu înțeles bine.

Astăzi se poate vedea o mare confuzie printre protestanți. Uneori când intru în bisericile lor, îi văd foarte neliniștiți și tulburați. Vă rog să-mi scuzați expresia, dar așa este.

Mai zilele trecute stăteam și vorbeam cu soția mea, în timp ce-i priveam pe verișorii mei: unul avea în mână un rozariu pentru că este catolic, în timp ce celălalt este baptist. În timp ce-i priveam, mă gândeam: „O, Dumnezeule, cum este posibil așa ceva? Oare am greșit undeva?” Apoi, i-am zis soției mele:

„Sunt o mulțime de lucruri pe care nu le cunosc, dar pe unele le știu. Încă de când eram copil, observam cum la începutul iernii, seva din copaci se retrăgea în rădăcină și se ascundea acolo de gerul din timpul iernii. Apoi, primăvara vedeam cum în mod supranatural ea urca din nou în crengi aducând cu sine frunzele, florile și apoi rodul.

Tot așa, vedeam florile în toată minunăția și frumusețea lor. Iarna, ele înghețau și mureau, dar primăvara se

ridicau din nou, la fel de minunate și de frumoase.

„Da,” spuneam eu, „cred că înțeleg. Cel ce pune natura în mișcare este laHVeH Dumnezeu. Privind pinul, mesteacănul, mărul, etc., L-am putut vedea pe El în diversitate. Da, El ne-a făcut și pe noi diferiți unul de altul, și toate aceste mari capodopere sunt înțelepciunea unui mare Maestru: Dumnezeu. Da, eu știu aceasta.”

Eu cred că Isus este Fiul lui Dumnezeu, și cred că după trup, El a fost un Om. A fost născut de o femeie, la fel ca mine, dar Sângele Lui nu a fost sângele unui om, ci a fost Sângele lui Dumnezeu.

Și laHVeH Dumnezeu, Cel care a clocit deasupra pământului, cum am spus în mesajul meu de azi-dimineață, a scos primul om din țărâna pământului. Apoi, tot El a preumbrit-o pe Maria și a clocit deasupra ei ca să împlinească Cuvântul, creând o Celulă de Sânge care L-a adus la suprafață pe Fiul Dumnezeului celui Viu. Eu cred că după trup, El a fost Om, dar în sufletul Său a fost Dumnezeu. El a fost descoperirea lui Dumnezeu aici pe pământ: *„Dumnezeu era în Hristos, împăcând lumea cu Sine.”* (2Corinteni 5.19). Eu nu cred că El a fost doar un Om sau un Profet; El a fost Dumnezeu, Emanuel. Eu cred din toată inima că acesta este adevărul.

Eu nu pot dovedi aceasta, pentru că dacă aș dovedi-o, nu aș mai sta pe credință. Eu știu că copacii vin la viață și apoi mor; știu că florile înfloresc, apoi se ofilesc. Eu știu că întreaga natură își urmează cursul și că pământul se află pe orbita sa, așezat acolo de marea Putere supremă.

Un alt lucru pe care-l știu, este că prin harul lui Dumnezeu și prin îndurarea Sa, la mine vine Ceva în forma

unui înger, o Lumină, care-mi spune și-mi arată lucrurile care vor veni. Eu știu că ceea ce văd nu se întâmplă chiar atunci, ci El îmi arată lucruri care se vor împlini peste ani, dar niciodată nu a greșit cu nimic. (Fratele Branham bate de trei ori în amvon).

Eu cred că El este Același Dumnezeu care a fost cu Iosif, cu Daniel, cu Ilie, etc. Cred că este Același Duh Sfânt care a condus poporul Israel prin Stâlpul de Foc.

De aceea sunt mulțumit, pentru că aici este Ceva despre care Biblia vorbește clar și pentru că tot ceea ce numesc credință, tot ceea ce privesc și nu pot dovedi, totul este cuprins în această Biblie și este Adevărul.

Eu privesc la Isus. El nu era ceea ce credeau evreii despre El, și a împlinit tot ceea ce era scris cu privire la Mesia, pentru că El era Mesia.

Eu văd Duhul care a fost deasupra tuturor bărbaților lui Dumnezeu, venind și făcând aceleași lucruri. Acesta este motivul pentru care am fost de neclintit în credința în Cuvântul Dumnezeului celui viu, indiferent cât de fantastic părea.

Vă spun cu smerenie că am fost în multe biserici și am văzut că oamenii iau duhul unul de la altul, în loc să primească Duhul Sfânt.

Mergeți și priviți într-o biserică. Dacă păstorul își scutură capul, toată biserica face la fel. Dacă mergeți într-o biserică în care păstorul spune că-i curge ulei din palme, întreaga biserică crede aceasta și face la fel ca el. Mergeți în altă biserică

unde se dansează, se sare și se aleargă în sus și-n jos, și veți vedea că toți fac la fel ca păstorul.

Eu nu condamn aceste lucruri, nici nu le spun ca să râd, ci vorbesc despre ceea ce am observat, ca să vă arăt ceva.

Dacă aveți un păstor foarte emotiv, întreaga adunare va fi emotivă. Dacă aveți un păstor elegant și apretat, toată adunarea va fi la fel, și aceasta se întâmplă pentru că luați duhul unul de la altul. Așa cred eu.

Luați un bărbat bun și o femeie rea, puneți-i împreună și veți vedea că unul se va lua după celălalt: ori va deveni el rău, ori va deveni ea bună. De ce aceasta? Pentru că cei doi nu pot merge împreună fără să se învoiască. Eu spun aceasta cu smerenie, pentru că așa spune Biblia.

Vă spun sincer că eu nu am încercat niciodată să fiu un pisălog sau scandalagiu, pentru că vedenia pe care am avut-o în dimineața când am așezat piatra unghiulară spunea:

„...propovăduiește Cuvântul, stăruie asupra lui la timp și ne la timp, muștră, ceartă, îndeamnă cu toată blândețea și învățătura.

Căci va veni vremea când oamenii nu vor putea să sufere învățătura sănătoasă, ci îi vor gădila urechile să audă lucruri plăcute și își vor da învățători după poftele lor.

Își vor întoarce

urechea de la adevăr și se vor îndrepta spre istorisiri închipuite.” (2Timotei 4.2-4).

Ce este Adevărul?

Cuvântul. Astfel, în Ioan 17.17 scrie: *„Sfințește-i prin adevărul Tău: Cuvântul Tău este adevărul.”*

Dacă sunt vinovat, Îl rog pe

Domnul să mă ierte. Eu am încercat să le prezint oamenilor Cuvântul și le-am spus întotdeauna că Duhul care va sta la Judecată nu este ceva fantastic. Nu este duhul unor broaște care vor sări afară din oameni, nici niște gândaci care zboară, nici ulei picurând din mâini, ci va fi Duhul care este în Cuvântul Dumnezeului celui Viu, Cuvântul din această Biblie, care a fost legitimat ca fiind Adevărul.

(Fratele Branham bate de patru ori în amvon).

Aceasta este ceea ce am încercat

din greu. Să ne bazăm deci gândirea pe unul din exemplele Bibliei. Eu vi-l voi prezenta, în seara aceasta, iar voi veți face cu el ce veți vrea și ce vă va pune Dumnezeu pe inimă.

Să mergem la 2Împărați 22, unde

vom găsi următoarele: Ahab era împăratul lui Israel și era un bărbat mare și puternic, un conducător de oști. Spre sfârșitul vieții sale, profetul Ilie, care era un bărbat uns și legitimat de Dumnezeu, a pronunțat sentința lui Dumnezeu împotriva lui Ahab, din pricina păcatelor sale.

Apoi, la mulți ani după răpirea

lui Ilie la cer, s-a ridicat un alt profet al lui Dumnezeu, Mica.

Și iată că împăratul lui Iuda,
Iosafat, care era un bărbat temător de Dumnezeu, un bărbat drept, s-a dus să-l
viziteze pe Ahab, împăratul lui Israel.

Ahab a avut o împărăție măreață și
strălucitoare și era căsătorit cu o femeie vopsită, numită Izabela. Ea a
încercat și a reușit să atragă poporul Israel spre închinarea ei păgână, la
idoli, despărțindu-l astfel de Domnul.

Vedeți, fraților, este același duh
rău care lucrează astăzi în America prin Izabelele acestea micuțe. Este același
duh care îi ademenește pe copiii lui Dumnezeu și-i îndepărtează de Hristos.

Eu nu vă spun aceasta ca o glumă.
Noi nu glumim aici pentru că stau la amvon, și acesta este locul de judecată al
lui Dumnezeu, iar Cuvântul lui Dumnezeu este Judecătorul.

Priviți-o puțin pe femeia aceasta
micuță care a condus în mod absolut națiunea.

Noi de cine suntem conduși astăzi?
Amintiți-vă că eu v-am spus adesea că America este națiunea femeilor. Da,
femeia este cea care domnește aici, duhul feminin. Femeia aceasta micuță care
vine din Hollywood și umblă aproape goală pe străzi, poate să trimită în iad
mai mulți bărbați decât toate barurile laolaltă.

O femeie credincioasă care-și
ocupă locul, este un adevărat giuvaier pentru bărbat și o binecuvântare spre
Împărăția lui Dumnezeu. Înțelegeți?

Acum aș vrea să stați liniștiți,
să mă ascultați cu atenție și să lăsați ca Duhul Sfânt să vă clarifice totul.

Astăzi este aceeași situație ca în
zilele lui Ahab. Chiar dacă nu sunteți de acord cu mine, voi faceți exact ce a
făcut Ahab. Chiar și în biserici se venerază femeia.

Vă spun sincer că acum câteva zile
am fost de-a dreptul indignat de ceea ce am văzut. Fiind în Mexic, am văzut o
femeie micuță și sărmană care se târa în genunchi pe piatra fierbinte a
muntelui, pentru a ajunge la o anumită statuie, ca să se închine la ea. Alături
de ea pășea bărbatul ei care purta un copil în brațe și cu alții doi lângă el.
Femeia se târa pe genunchi plângând cu amar, în timp ce oamenii se opreau și se
uitau la ea. Mi s-a spus că trebuia să ajungă la statuia unei femei despre care
se spunea că a fost o sfântă.

Eu nu spun aceasta în mod critic,
ci o spun în lumina Cuvântului lui Dumnezeu, conform căruia închinarea la morți
este spiritism.

Biblia spune foarte clar: „Este
un singur mijlocitor între Dumnezeu și oameni: Omul Isus Hristos.” (2Timotei
2.5).

Dacă biserica catolică a fost
biserica primară, de ce și-a schimbat învățătura? Cum este posibil ca biserica
catolică de la început să condamne aceste învățături, iar catolicii de astăzi
să le accepte?

Duhul și lozinca de astăzi este:
„O lume a femeii!” Acesta este adevărul absolut, iar eu vă spun mai dinainte că

se va ridica o femeie puternică.

Voi, tinerilor, care ați venit în seara aceasta aici, să vă amintiți că fratele Branham a spus acest lucru în anul 1933, când am vorbit despre semnele premergătoare venirii Domnului.

Eu v-am spus atunci că automobilele vor fi modernizate în continuu, iar spre sfârșit vor ajunge să aibă forma unui ou perfect.

Unii dintre voi știu că aceste lucruri au fost notate și puse la păstrare.

Tot atunci, **am văzut ridicându-se o femeie vulgară care va stăpâni America. Vă spun mai dinainte că femeia aceea va fi președinte sau așa ceva, și va veni la putere înainte de sfârșitul lumii.**

Să țineți minte că v-am spus aceasta!

Acum, priviți! Izabela îl conducea pe Ahab, ea conducea totul.

Cum este acum? Înainte, mama obișnuia să stea acasă cu copiii, în timp ce soțul bețiv era plecat. Acum s-au schimbat lucrurile: bietul tată stă acasă cu copiii, în timp ce soția bețivă este plecată.

Acestea nu sunt glume, fraților,
ci este purul adevăr. Și nu vă spun aceste lucruri ca să-i judec pe oameni, ci
pentru că vreau să vedeți ce duh este la lucru în lume.

Acum, priviți! Nu este acum o
înflorire? Priviți ce înfloritoare era țara în zilele lui Ahab! Oh, ce ani de
aur! Da, Israelul înflorea sub fățarnicul Ahab, dar Izabela era adevăratul
conducător din umbră.

Acum aș vrea să vă spun ceva,
vouă, celor care cercetați Biblia. Când Ahab s-a căsătorit cu Izabela, iar
aceasta a adus idolatria în iudaism, a început epoca întunecoasă.

Același lucru s-a întâmplat când
s-a căsătorit protestantismul cu catolicismul, aducând păgânismul înapoi în
biserica lui Hristos. (Fratele Branham bate o dată în amvon).

Așa se face că astăzi, biserica
protestantă este o fiică a curvei. Deci, nu poate râde ciob de oală spartă, și
nu poți sări din lac în puț, ca să te salvezi.

Oamenii vor să aleagă ce cred ei
că este adevărul, dar noi suntem oameni legați de Dumnezeu și vrem să ne
întâlnim cu El, de aceea vrem să stăm pe Adevărul Lui.

Haideți deci, să aflăm Adevărul.

Priviți! Iosafat, un bărbat drept,
a venit să-l viziteze pe Ahab, și a intrat în necaz.

Voi nu puteți amesteca binele cu răul și apoi să scoateți ceva bun din aceasta! Nu puteți pune apa împreună cu uleiul, pentru că nu se vor amesteca.

Nici asociațiile și afiliațiile voastre nu pot să se amestece cu lumea și apoi să duceți o viață binecuvântată și duhovnicească, pentru că Biblia spune:

„Ieșiți afară din mijlocul lor, și depărtați-vă de ei”, zice Domnul...” (2Corinteni 6.17). Vedeți?

Poate cineva spune: „Bine, frate Branham, dar...”

Știu, dar dacă vorbiți propriile voastre păreri, și nu Cuvântul, sunteți în contradicție cu El. (Fratele Branham bate de patru ori în amvon). Cuvântul este Adevărul, de aceea eu Îl cred pe El.

Acum, observați! Iosafat a venit la Ahab, și Ahab a dat o petrecere mare în cinstea lui. Desigur. În limbajul de astăzi al străzii, am putea-o numi „o stingere”. L-a invitat, a tăiat vite și oi și au petrecut împreună.

Asemenea lucruri îl duc întotdeauna pe credincios în bucluc.

„O,” zic ei, „vă spun că sunteți înguști la minte! Ar trebui să veniți și voi la marea noastră biserică! Da, ar trebui să veniți ca să vedeți! Păstorul nostru are diplomă, iar corul cântă ca îngerii!”

Toate acestea nu au nimic a face
cu El dacă sunt contrare cu „Așa vorbește Domnul!”

Când a tăiat boii și a dat acea
petrecere, Ahab avea un scop, dar motivele lui erau greșite. El a dat acea
petrecere
numai ca să-l prindă pe Iosafat.

Același lucru încearcă să facă
diavolul și astăzi.

„Ei bine,” zic ei, „noi deținem
majoritatea!” Desigur, dar Biserica lui Dumnezeu a fost întotdeauna o
minoritate, iar Domnul Isus a spus: *„Nu te teme, turmă mică, pentru că Tatăl vostru
vă
dă cu plăcere Împărăția.”*(Luca 12.32). Așa este. Noi suntem în minoritate, dar câtă
vreme
este Dumnezeu acolo, eu am de partea mea majoritatea. Și știu că acest lucru
este valabil și pentru voi.

Deci, dacă Dumnezeu este cu voi,
cine poate fi împotriva voastră?

Dar Ahab avea un motiv în spatele purtării lui. Acesta
este motivul pentru care i-a zis lui Iosafat: „Și pentru că petrecem atât de
bine împreună, n-ai vrea să mergi cu noi la luptă împotriva Ramotului din
Galaad? Ni l-au luat sirienii, dar este dreptul nostru să-l luăm înapoi, pentru
că ne aparține.” Vedeți? „Noi avem dreptul, suntem prima biserică, și ca urmare
avem dreptul!”

Iosafat a răspuns: „Noi ne-am

simțit într-adevăr bine împreună, și pentru că oamenii mei sunt la fel ca ai tăi, și toți suntem credincioși, haide să ne unim!”

Vedeți? Aici Iosafat a făcut o greșală capitală. Da, el a greșit, și cred din toată inima că ceea ce a făcut el este un simbol pentru ceea ce se petrece astăzi.

Desigur, cumva, undeva, Dumnezeu va aduce Mesajul adevărului la oameni (Fratele Branham bate de trei ori în amvon).

El a spus aceasta de la început pentru poporul Său...

...Stați numai cu El!

Uitați-vă la Iosafat, care a spus:

„Bine, voi merge cu tine, dar înainte de a porni, aș vrea să-L întrebăm pe Domnul. Nu ești de acord cu aceasta? Dacă toți suntem credincioși, să-L întrebăm pe Domnul.”

„O, sigur că da”, a răspuns Ahab.

„Așa este corect. Oare de ce nu m-am gândit și eu la aceasta? Trebuia să mă fi gândit tot timpul la aceasta.” După care a adăugat: „Uite, am aici patru sute dintre cei mai mari proroci din țară. Toți sunt aici, sunt bine îmbrăcați și au diplome. Ei au o organizație mare aici, și-i voi chema imediat ca să-i auzi ce vor spune.”

Știți că aceasta nu a mers cu
losafat.

Deci, Ahab i-a adus pe cei patru
sute de proroci bine hrăniți, bine îmbrăcați și supuși, care făceau numai ce
spunea el.

Aici sunteți!

„O, sigur,” ziceți voi, „noi avem
biserici frumoase aici, locașuri mari!” Dar dacă predicatorul vorbește mai mult
de douăzeci de minute, comitetul de diaconi îl amenință cu excomunicarea.
Binecuvântată să fie însă inima care nu ascultă de acest nonsens!

Dacă predicatorul apasă prea tare
problema păcatului, întreaga biserică se ridică împotriva lui și votează să fie
excomunicat. De ce aceasta? Pentru că el este într-o denominațiune.

Dar în Biserica Dumnezeului celui
viu, tu nu intri și nici nu ieși prin vot, deoarece ești născut în ea o dată
pentru totdeauna. Numai Dumnezeu te poate da afară, dar El a jurat pe Sine
însuși că nu o va face. Amin. Vedeți? El știe ce vei face, încă înainte de a te
aduce înăuntru.

Cel care se naște în Biserica Sa,
nu-și urmează afacerile, cum fac membrii organizațiilor! Organizațiile spun:
„Duceți-i înăuntru de probă, treizeci, șazeci sau nouăzeci de zile”, dar El
știe cine sunteți înainte de a căsca gura ca să spuneți un cuvânt, înainte de a
intra în Biserică. El știe exact din ce sunteți făcuți, de aceea trebuie să ne
naștem din nou.

Deci, Ahab și Iosafat s-au așezat pe câte un jilț, după care Ahab a spus:

„Aduceți-i aici pe toți predicatorii și prorocii!”

Ei au venit și fiecare și-a prezentat programul lui, așa că au petrecut un timp minunat împreună.

Ahab i-a zis lui Iosafat: „Nu-i așa că arată frumos? Ascultă și ce limbaj folosesc!”

O, vai! Ce limbaj șlefuit mai folosesc. (Fratele Branham bate o dată din palme). Amin! Da, ei fac tot felul de manevre și sunt o amestecătură.

Toți i-au spus într-un glas lui Iosafat: „Du-te, fiindcă Domnul este cu tine!”

Atunci Ahab i-a zis lui Iosafat: „Cred că acum te-ai convins că am dreptate!”

De ce spunea aceasta? Pentru că cei patru sute de proroci știau ce trebuie să spună. Ei știau cu toții că dacă nu vorbesc după inima împăratului, își pierd scrisorile de acreditare. Da, da. Marele prezbiter care răspundea de districtul respectiv, ar fi venit și l-ar fi excomunicat imediat pe cel care ar fi îndrăznit să spună ceva rău despre cel care îi hrănea. Toți știau că dacă nu-i fac pe plac, își pierd pâinea.

Mă bucur că aici este o altă Mână,
care hrănește Biserica lui Dumnezeu și a îngrozit lumea.

Deci, ei toți au prorocit: „Da,
împărate, așa vorbește Domnul: „Du-te...”

Ceea ce este ciudat, este faptul
că ei chiar erau sub inspirație. Dar inspirația de peste ei, nu l-a impresionat
pe Iosafat, care era un bărbat al lui Dumnezeu. Astfel, după ce i-a ascultat pe
toți, el a zis:

„Stai puțin! Cred că undeva este o
greșeală! Eu am greșit, pentru că n-ar fi trebuit să ne amestecăm în aceasta.”
Vedeți? Boul își cunoaște locul în grajd!

Apoi i-a zis lui Ahab: „Te rog să
mă ierți, împărate Ahab, dar nu mai este nici un alt profet prin care am putea să-L
întrebăm
pe Domnul?”

Când a auzit aceasta, Ahab i-a
răspuns nemulțumit:

„Ei bine, patru sute de proroci,
cei mai buni oameni de știință, sunt de aceeași părere și spun într-un glas: „Du-te,
pentru că aceasta este voia Domnului!”

„Totuși, ceva nu sună bine”, a
răspuns Iosafat. El simțea aceasta în inima lui. Amin.

Înțelegeți? El știa că prorocia lor nu suna ca Cuvântul Domnului vorbit prin Ilie. Acesta este motivul pentru care a întrebat:

„Nu mai este nici un alt proroc al Domnului, ca să-L putem întreba?”

Acum fiți atenți!

Ahab a răspuns: „Mai este Mica, dar îl urăsc pentru că nu-mi proorocește niciodată ceva bun!” O, da!

Vedeți? „Mai avem unul, dar nu aparține de organizația noastră. A fost excomunicat cu mult timp în urmă și locuiește undeva prin munți. Se numește Mica.”

„Aș vrea să aud ce spune și el,” a zis Iosafat. Amin.

Vedeți? Acesta este un tip pentru astăzi: „Nu cumva mai este încă unul?”

Deci Ahab a răspuns: „Mai este unul, dar este un fanatic și tot timpul spune numai lucruri rele la adresa mea!”

Cum ar fi putut spune lucruri bune despre Ahab, când Cuvântul lui Dumnezeu spunea numai lucruri rele?

„De ce ne acuză organizația? De ce ne rupe biserica? Ceilalți proroci au încercat să-l aducă aici jos și să-i dea o diplomă, dar el a refuzat, pentru că este un bătrân fanatic!”

Iosafat, care posedă destul din Duhul Sfânt peste el, a spus: „Totuși, aș dori să-l ascult.”

„Bine”, a răspuns Ahab. „Mergeți și aduceți-l aici! Dar te previn, te avertizez că omul acesta vorbește altfel, pentru că nu are educația pe care o au prorocii de aici.”

„Vreau să-l ascult, totuși.”

Vedeți? *„Oile Mele ascultă glasul Meu. Ele nu merg deloc după un străin.”* (Ioan 10.27,5).

Iosafat era unul dintre mieii lui Dumnezeu, de aceea a putut să spună: „Nu sună prea bine!”

Mesajul lor era doar un zdrăngănit, nu avea un sunet clar. Era ca o aramă sunătoare și ca un chimval zăngănitor, nu suna corect. Era ca și cum ai turna mazăre pe o piele uscată de vacă, sau cum obișnuia să spună Roy Davis: „Nu suna corect!”

Astfel, Iosafat a spus: „Lăsați-mă să-l ascult pe „fanaticul” acela, cum îl numiți voi, pe acela care nu vrea să facă parte din organizația voastră și care are ideile lui...”

Iosafat cerea aceasta deoarece știa

că bărbatul acela respins de toți, posedă Adevărul.

„Atunci am să trimit să-l aducă aici”, a spus Ahab.

Trimișii lui Ahab au plecat să-l caute pe Mica, pe undeva, pe vreun drumeag pe unde predica.

În timpul acela, Zedechia, unul dintre prorocii lui Ahab, și-a făcut niște coarne de fier și a zis: „Așa vorbește Domnul: *„Cu coarnele acestea vei bate pe sirieni până îi vei nimici!”* (1Împărați 22.11).

O, frate, el a avut o descoperire chiar așa. Zedechia avea ulei pe mâini și toate celelalte lucruri.

Între timp, solul trimis de Ahab a ajuns la Mica și i-a zis:

„Mica...”

„Da.”

„Tu ești fiul lui Imla?”

„Da”, a răspuns Mica.

„Tu ești prorocul acela nebun și fanatic?”

„Da, presupun că eu sunt acela.”

„Ei bine, vrea să te vadă împăratul.”

„Vrea Ahab aceasta cu adevărat?”

Sunt sigur că Mica știa aceasta, pentru că Domnul îi arătase tot ce se petrecea jos în vale, așa că s-a ridicat gata să-l urmeze pe solul împăratului.

Dar acesta i-a spus: „Stai puțin! Înainte de toate trebuie să-ți spun cum să prorocești, pentru că ceilalți proroci nu spun nimic despre lucrurile rele. Nu spune nici tu nimic despre ele, ca să vorbești la fel ca ceilalți.”

La fel se întâmplă și astăzi.

Acum vom vorbi ce este scris în Scriptură.

Deci, solul i-a zis lui Mica:

„Mica, ceilalți proroci au prorocit numai de bine împăratului. Tu știi că el este un om demn, de aceea va trebui să-i vorbești de bine, la fel ca ei.”

Dar Mica a răspuns: „Cât timp

Dumnezeul meu trăiește, voi spune numai ceea ce îmi spune El.” Amin.

Dumnezeu ne-a dat și nouă câțiva

Mica.

Stați pe Cuvânt!

S-ar putea ca Mica să nu fi avut

acele manifestări fanatice ca ei, să nu fi posedat o diplomă ca a lor și să nu

fi avut o poziție socială ca ceilalți, dar un lucru este sigur: Mica avea

Cuvântul, de aceea a putut spune: „*Viu este Domnul că voi vesti numai ce-mi va spune Domnul!*” (1Împărați 22.14).

Dacă Dumnezeu a vorbit deja despre

aceste lucruri greșite din zilele noastre, despre venerarea femeii, a sfinților

sau a unei biserici, dacă El condamnă toate aceste nonsensuri și spune:

„După cum lane și lambre s-au împotrivit lui Moise, tot

așa și oamenii aceștia se împotrivesc adevărului, ca unii care sunt stricați la

minte și osândiți în ceea ce privește credința.” (2Timotei 3.8). Le condamn

și eu și spun că, conform Cuvântului sunt greșite!

Stați pe Cuvânt!

Pe mine nu mă

interesează câte senzații ați avut, cât de mult ați sărit sau cât ați țipat;

cât de mult faceți una sau alta, pentru că dacă Duhul lui Dumnezeu nu vă

conduce la o viață curată și desăvârșită înaintea lui Dumnezeu, eu condamn

toate aceste lucruri!

Dacă Dumnezeu ar fi vrut să vă curgă ulei din mâini, v-ar fi făcut un măslin sau o sondă din Texas.

Dați-mi voie să vă spun ceva: Dumnezeu are un scop în orice lucru care se întâmplă. Voi să stați pe Cuvânt! Luați numai ceea ce spune Biblia, fiindcă ea este Urim și Tumim al lui Dumnezeu.

Bătrânul proroc Mica, a stat pe Cuvântul lui Dumnezeu, de aceea s-a dus în fața lui Ahab, curajos ca un leu.

În noaptea aceea, Dumnezeu i-a dat o vedenie, așa că el știa pe ce stă.

Acum fiți atenți!

O, frate, și ceilalți au avut vedenii, dar vedeniile lor nu se potriveau cu Cuvântul. Vedenia lui Mica, era însă Cuvântul lui Dumnezeu, deoarece Ilie, prorocul care adusese Cuvântul lui Dumnezeu, spusese deja ce se va întâmpla cu Ahab. Deci, cum ar fi fost posibil ca Mica să spună lucruri bune despre Ahab, când Cuvântul lui Dumnezeu spunea numai lucruri rele cu privire la el? Mica era cu Cuvântul!

Fraților, indiferent cât de mare este biserica, cât de bine sunt îmbrăcați cei care o frecventează, ce educație a primit păstorul, ce spune episcopul sau oricare altul, dacă este contrar Cuvântului, plecați de acolo!

Stați cu Cuvântul!

Adevărații slujitori ai lui Dumnezeu sunt în Cuvânt! Așa este.

Deci, Mica s-a dus la

Ahab și a văzut o vedenie, iar vedenia și prorocia lui au fost în concordanță perfectă cu Cuvântul. El știa că

Îl posedă pe „Așa vorbește Domnul.”

Ahab l-a întrebat: „Mica,

să mergem să luptăm împotriva Ramotului din Galaad sau să ne lăsăm?”

(1Împărați

22.15).

„*Suie-te!*” i-a zis Mica, dar Ahab știa că aceasta nu sună bine, iar Mica știa și mai bine aceasta.

Foarte mulți oameni urmează aceste lucruri numai ca să aibă popularitate. Da, mulți urmează aceste lucruri fantastice: tremurături, scuturături, sărituri, alergături și multe altele, deși știu bine că sunt contrare Cuvântului. Ei merg totuși acolo pentru senzații, dar cui îi pasă de senzații?

Eu Îl vreau pe „Așa vorbește Domnul”, vreau ceea ce spune Cuvântul.

Eu cred în existența simțămintelor și în bucuria provocată de ele; cred în puterea Duhului Sfânt și în vindecarea divină; cred în manifestarea tuturor darurilor, dar ele trebuie rânduite corect în trup ca să lucreze în armonie deplină cu Cuvântul.

Odată, am fost să predic într-un

loc, iar în timp ce făceam chemarea la altar, s-a ridicat o femeie și a început să vorbească în limbi. Ce rușine! Ce lucru urât!

Aceasta arată că păstorul ei nu stă pe Cuvântul lui Dumnezeu, pentru că dacă ar sta, ar opri o asemenea manifestare spunând: „Să nu mai faci niciodată aceasta!”

Vedeți? Eu nu am nimic împotriva darurilor, dar în cazul acesta, darul a fost folosit greșit.

Sunt multe alte lucruri despre care aș putea vorbi ore în șir. Voi știți la ce mă refer.

Protestanții sunt împreună cu catolicii, dar voi să stați pe Cuvânt!

Acum, priviți! După ce a avut vedenia, Mica i-a zis lui Ahab: „Suie-te, căci vei avea izbândă!” Dar Ahab i-a replicat:

„De câte ori trebuie să te pun să juri că nu-mi vei spune decât adevărul în Numele Domnului?” (v. 16).

Atunci Mica a răspuns: *„Văd tot Israelul risipit pe munți, ca niște oi care n-au păstor. Și Domnul zice: „Oamenii aceștia n-au stăpân; să se întoarcă fiecare acasă în pace”.*” (v. 17).

Împăratul lui Israel

a zis lui Iosafat: „Nu ți-am spus că el nu prorocește nimic bun despre mine, ci prorocește numai rău?” (v. 18).

Așa este. Mica nu putea să spună altceva. El avea Cuvântul lui Dumnezeu, de aceea nu putea face altceva decât să condamne ceea ce făcea Ahab.

Și vă spun: În lumina Scripturii, eu condamn toate aceste nonsensuri! Condamn senzațiile, fanatismul și părerile omenești care spun: „Aici nu se potrivește Cuvântul lui Dumnezeu. Biserica este în ordine.”

Da, eu condamn toate aceste lucruri în Numele Domnului Isus Hristos, pe baza autorității Cuvântului. Cerul și pământul vor trece, dar Cuvântul lui Dumnezeu va rămâne pentru totdeauna Adevărul. Așa este.

Ce spunea Zedechia?

„Suie-te, dacă dorești!” Ce a urmat? Individul acesta poseda toate senzațiile. El petrecea un timp plăcut și se învârtea peste tot pentru că era capul bisericii. El s-a dus la Mica și l-a lovit peste obraz. O, pot să-l aud cum spune: „Tu ești nebunul care luptă împotriva mea? *Pe unde a ieșit Duhul Domnului din mine ca să-ți vorbească?*” (v. 24).

„Știi ce-am văzut?” l-a

întrebat Mica. „În timp ce voi petreceți un timp minunat aici jos, în ceruri s-a petrecut un lucru pe care tu nu-l știi!”

Și eu vă spun: În timp

ce fiii voștri rătăciți sunt în cotețul porcilor, iar America dansează în ritm de boogie-woogie și rock and roll, cu Elvis Presley și cu filmele lor murdare ca: „Cine o iubește pe Lucy?”, în cer are loc o mare adunare.

Mica s-a rugat:

„Dumnezeule, deschide ferestrele cerului și lasă-mă să văd ce se petrece acolo.” Și ce a văzut?

Mica a spus: „Am

văzut pe Domnul stând pe scaunul Lui de domnie și toată oștirea cerurilor stând lângă El, la dreapta și la stânga Lui.

Și Domnul a zis: „Cine

va amăgi pe Ahab ca să se suie la Ramot din Galaad și să piară acolo?” (Ca să se împlinescă astfel, Cuvântul Meu care a fost vestit prin prorocul Ilie).

Frate, tu să stai cu

Cuvântul! Indiferent câte petreceri ar

avea ei, cât de mult rock s-ar cânta în biserică, oricât ar face una sau alta, tu să stai pe Cuvânt! Așa este corect, pentru că Dumnezeu Își ține Cuvântul, fiecare făgăduință.

Deci: „Și Domnul a

zis: „Cine va amăgi pe Ahab ca să se suie la Ramot din Galaad și să piară acolo?” Și au răspuns unul într-un fel, altul într-altul

Și un duh a venit și

s-a înfățișat înaintea Domnului și a zis: „Eu îl voi amăgi.”

Domnul i-a zis:

„Cum?” „Voi ieși, a răspuns el, și voi fi un duh de minciună în gura tuturor prorocilor lui.” Domnul a zis: „Îl vei amăgi și-ți vei ajunge ținta; ieși și fă așa!” (v. 20-22).

Stați puțin! Sunteți gata? Inspirația care nu este în concordanță cu Biblia, este greșită.

Cineva întreabă: „Frate Branham, cum vom putea ști dacă suntem bine? Noi vedem aceste lucruri care vin de sus, vedem toate aceste lucruri supranaturale.”

Stați pe Cuvânt!

Desigur, ambii au fost inspirați: și Mica și Zedechia, și au prorocit.

Într-o parte era Mica, plin de siguranță, iar de partea cealaltă erau cei patru sute de episcopi, care și ei erau inspirați și spuneau: „Așa vorbește Domnul!”

„Dar cum putem ști care era adevărat?”

Stați pe Cuvânt!

Mica avea Cuvântul și știa că cel rău trebuia tratat ca rău. El știa că fățarnicia, religia care îngâmfă, Izabelele vopsite și toate celelalte lucruri trebuie să fie îngăduite de Dumnezeu cel viu, pentru că așa spune profetul, Cuvântul lui Dumnezeu.

Voi spuneți: „Profetul este Cuvântul lui Dumnezeu?” Da.

„După ce a vorbit în vechime părinților noștri prin proroci, în multe rânduri și în multe chipuri, Dumnezeu,

la sfârșitul acestor zile, ne-a vorbit prin Fiul...” (Evrei 1.1-2).

Așa este. Sigur a fost Cuvântul lui Dumnezeu.

Cei patru sute au fost inspirați și au crezut că au dreptate. Eu nu spun că n-au fost sinceri, pentru că au fost. Ei erau oameni mari și intelectuali și n-au apărut doar peste noapte. Toți erau oameni mari, învățați în Cuvânt și inspirați, dar inspirația lor nu era în concordanță cu Cuvântul lui Dumnezeu, de aceea Mica a știut că sunt greșiți.

Biblia spune în 2Timotei 3.1-2:

„Să știi că în zilele din urmă vor fi vremuri grele.

Căci oamenii vor fi iubitori de sine...”

„Ce, vrei să spui
că omul acela care nu face nici doi bani, poate să mă învețe pe mine? Eu sunt
episcop, sunt conducătorul cutare. Sunt cel mai mare din biserica catolică,
metodistă, baptistă sau chiar pentecostală. Eu sunt prezbiterul, reprezentantul
statului, și vrei să mă înveți tu?”

Așa este.

„Vii tu, să-mi
spui mie una sau alta?”

Biblia spune: *„Căci oamenii vor fi iubitori de sine, iubitori de
bani, lăudăroși, trufași, hulitori, neascultători de părinți, nemulțumitori,
fără evlavie...”*

*... având doar o formă
de evlavie, dar tăgăduindu-i puterea.” (v. 2,5).*

Dacă ei nu vorbesc
conform Cuvântului, dovedesc că nu posedă Viața. Așa este.

„Ei au doar o formă de
evlavie, dar îi tăgăduiesc puterea. *Depărtează-te de oamenii aceștia.*

*Sunt printre ei unii
care se vârbă prin case și momesc pe femeile ușurate, îngreuiate de păcate și
frământate de felurite poftă,*

care învață

Întotdeauna și nu pot ajunge niciodată la deplina cunoștință a adevărului.”
(v. 5-7).

Ce fel de oameni sunt
aceștia? Ca lane și lambre și au tot felul de lucruri fantastice:

*„După cum lane și
lambre s-au împotrivit lui Moise, tot așa și oamenii aceștia se împotrivesc
adevărului, ca unii care sunt stricați la minte și osândiți în ceea ce privește
credința.”* (v. 8).

Ei iau Cuvântul lui
Dumnezeu și încearcă să-L transforme în altceva, în ceva fantastic, într-o
organizație religioasă, pentru a-și face un nume, pentru a deveni celebri.

*„Depărtați-vă de
asemenea oameni!”*

Voi să stați cu
Cuvântul!

Și ce a urmat mai
departe? Mica a spus: *„Am văzut un duh care s-a înfățișat înaintea Domnului
și l-a zis: „Voi ieși și voi fi un duh de minciună în gura tuturor prorocilor
lui.”* Da. *„Am să merg jos și am să-i
inspir ca să procească o minciună.”*

Acești oameni, acești
patru sute de proroci, au vrut să satisfacă publicul.

O, Dumnezeule,
ajută-ne!

Oamenii spun: „Trebuie să fii un învățător plăcut oamenilor!” și astfel se trezesc întorși de la Adevăr spre povestiri închipuite, așa cum ne-a și avertizat Duhul Sfânt cu privire la zilele din urmă.

Ei doresc să devină populari, să aibă cel mai lung program la radio sau la televizor, să facă ceva măreț și personal în biserică, dar vă spun ceva: ei vor dori să facă aceasta cât timp omit să privească în Cuvânt.

Dar Mica privea numai în Cuvânt. El avea adevărul, avea Cuvântul.

Priviți! Apoi, Mica a spus ce se va întâmpla.

Atunci Zedechia s-a dus la el și l-a lovit spunând: *„Pe unde a ieșit Duhul Domnului din mine ca să-ți vorbească?”*

Și Mica i-a răspuns: *„Vei vedea în ziua când vei umbla din odaie în odaie ca să te ascunzi.”*

Împăratul lui Israel a zis: *„Ia pe Mica, du-l la Amon, mai-marele cetății, și la Ioas, fiul împăratului,*

și să le spui: „Așa vorbește împăratul: „Puneți pe omul acesta la închisoare, și închideți adunările de felul acesta, pentru că nu avem nevoie de asemenea nebuni printre noi!”

Nu vă îngrijorați, că vine!

„Puneți pe omul acesta la închisoare și hrăniți-l cu pâinea și cu apa întristării până când mă voi întoarce în pace.” Cu alte cuvinte: „Când mă voi întoarce, voi termina cu el, îi voi tăia capul.”

Dar bătrânul Mica stătea pe Cuvântul lui Dumnezeu, deoarece știa ce văzuse în vedenie. O, Dumnezeule, el știa că vedenia primită era conform Cuvântului lui Dumnezeu și ca urmare, nu putea să cadă fără să se împlinească.

Aceasta l-a determinat să spună: „Dacă te vei întoarce în pace, Domnul n-a vorbit prin mine.” (v. 28). Amin.

O, oamenilor! Este târziu, dar vreau să vă mai spun ceva, prieteni dragi.

Nu mai ascultați programele omenești care spun: „Acesta nu este Cuvântul lui Dumnezeu, nu este Adevărul!” Nu ascultați nimic fantastic, care nu a fost predicat mai înainte de Domnul Isus Hristos, pentru că atunci când a venit El însuși și a vindecat bolnavii, a urmărit un singur lucru: împlinirea Cuvântului. Da, numai și numai împlinirea Cuvântului.

El a predicat pentru toate felurile de biserici. În Apocalipsa 17.3 scrie:

„Și am văzut o femeie șezând pe o fiară de culoare stacojie, plină cu nume de hulă, și avea șapte capete și zece coarne.”

Vaticanul, mai bine zis, Roma este așezată pe șapte coline. Eu tocmai am fost acolo cu câteva luni în urmă. Dacă citim în versetul 5 din același capitol, vedem că ea este „*mama curvelor*”, a fiicelor care s-au născut din ea.

Orice femeie stricată poate naște o fiică bună. Dar priviți! Ce este o curvă? O prostituată. Ce înseamnă cuvântul „prostituată”? O femeie care trăiește în curvie cu un om care nu este bărbatul ei.

Priviți aceste biserici! Ele se pretind a fi slujitoarele lui Dumnezeu, biserica lui Dumnezeu, dar în realitate curvesc cu lumea. Ele comit curvie spirituală prin faptul că-și lasă membrii să facă tot ce vor. Astfel, femeile lor umblă vopsite, poartă pantaloni scurți, se îmbracă la fel ca restul lumii și nimeni nu le spune nimic.

Îi lasă pe bărbați să fumeze o țigară bună, să bea un pahar de lichior, să joace o partidă micuță de cărți, să înoate puțin în bazinul de înot, să danseze puțin în biserică, să participe la o cină cu supă, și multe alte lucruri de felul acesta. Iar pe deasupra, îi învață o micuță teologie omenească, neînsemnată, în locul Cuvântului lui Dumnezeu.

Să știți că acesta este adevărul și, în Lumina Cuvântului lui Dumnezeu, condamna toate aceste lucruri în Numele lui Isus Hristos, care vă spune:

„Treziiți-vă! Voi trebuie să vă nașteți din nou prin Cuvântul și Duhul lui Dumnezeu; să umblați călăuziți de Duhul! Stați umili în prezența lui Dumnezeu și nu încercați să vă găsiți desfătarea în lucrurile acestei lumi! Întoarceți-vă de la lucrurile lumii și îngenuncheați înaintea lui Dumnezeu! Biserica a Dumnezeului celui Viu, care spui că ai gustat bunătatea lui Dumnezeu, stai pe Cuvânt! Îndepărtați tot ce este contrar Cuvântului și mergeți mai departe, pentru că Lumina de seară este aici. Domnul Isus vine în curând!”

Să ne plecăm capetele.

O, acea zi măreață!
Ziua zilelor, în care se va deschide Cartea Cărților.

În Apocalipsa 20.12
scrie: *„Și am văzut pe morți, mari și mici, stând în picioare înaintea scaunului de domnie. Niște cărți au fost deschise. Și a fost deschisă o altă carte, care este cartea vieții. Și morții au fost judecați după faptele lor, după ce erau scrise în cărțile acelea.”*

Da, prietene, tu care ai încercat în zadar să-L respingi, tu care te-ai luptat cu pumnii în vânt, va trebui să stai înaintea Sa. Tu ai procedat la fel ca păsărelele care s-au lovit cu capul de geam până au murit, încercând să tragă lumina farului afară.

Da, într-o zi, acolo sus în statuia Libertății, în brațul ei mare, zăceau o mulțime de păsărele

moarte.

Eu am întrebat pe cineva: „Ce s-a întâmplat cu ele?”

„Astă noapte a fost furtună”, a răspuns omul, „iar aceste păsărele mici au zburat în lumină. Dar în loc să se folosească de lumină ca să zboare în siguranță, ele au încercat s-o depășească și astfel și-au zdrobit capetele de geam.”

Nu încercați să vă bateți capetele ca să faceți Cuvântul lui Dumnezeu să spună ceva ce nu spune. Nu, nu! Mai bine lăsați deoparte toate asociațiile și părerile voastre deoarece Cuvântul spune: *„Dacă iubește cineva lumea, dragostea Tatălui nu este în el.”* (1Ioan 2.15).

De ce nu vreți să vă folosiți în seara aceasta de Lumina Evangheliei ca să zburați în siguranță?

O, ocrotește-ne,
Dumnezeule!

Tată ceresc, noi, bărbații și femeile, fetele și băieții care ne aflăm în locul acesta, stăm înaintea Ta ca oameni legați de veșnicie, noi, petrolul și lumina cosmică a acestei lumi, alcătuiți din șaisprezece elemente. Dar Tu ai pus în aceste trupuri un suflet scump, începutul, pornirea.

Doamne, rugămintea mea este să

intri chiar acum în legătură cu inima aceea, cu sufletul acela, cu locșorul acela gingaș care trăiește veșnic și care ne dă mișcarea.

De asemenea, TE rog să salvezi fiecare păcătos din locul acesta. Fă-i să-și dea seama că aceste luminițe pe lângă care trecem, aceste semne luminoase, sunt puse de-o parte și de alta a drumului, numai ca să semnalizeze apropierea Celui drept, a Domnului Isus, a cărui prietenie înseamnă Viața veșnică.

O, El este Viața veșnică, iar noi dorim să-L cunoaștem conform Bibliei, nu conform părerilor bisericilor noastre. Noi dorim să-L cunoaștem prin nașterea din nou.

O, Doamne, eu cred că nici un om nu vrea să fie condamnat și să meargă în iad. Atunci, de ce am permite să ne stea ceva în cale? De ce să primim o imitație când cerul ne oferă originalul?

Și în timp ce pământul petrece la fel ca Babilonul, în vremea lui Belșatar, cu vin, femei pe jumătate goale și lucruri murdare, o mână scrie ceva pe zid! Văzătorii o văd venind și ridicându-se mai presus de o persoană obișnuită. Noi o vedem pentru că în Cuvânt scrie că *„lumea de atunci a pierit tot prin ele, înecată de apă. Iar cerurile și pământul de acum sunt păzite și păstrate, prin același Cuvânt, pentru focul din ziua de judecată.”* (2Petru 3.6-7).

Da, noi vedem scrisul de pe zid; vedem că fiecare națiune este condamnată, dar Biserica Sa născută din nou, va fi luată de pe pământ. Vine timpul când cei care s-au întors la auzirea mesajului lui Luther, al lui Wesley, etc., toți cei adormiți în Domnul, vor învia.

A fost o vreme când
planta de porumb era doar o frunzuliță; apoi a urmat tulpina, etc, dar toate au
posedat aceeași viață, de aceea vor fi înviați toți, ca să alcătuiască Trupul
duhovnicesc al Domnului Isus Hristos.

Tu ai spus că cei care
au refuzat Cuvântul „*vor fi aruncați în întunericul de afară, unde va fi
plânsul și scrâșnirea dinților.*” (Matei 8.12).

O, Dumnezeule, ai milă
de noi, fiindcă stăm înaintea Ta cu inimile pline de căință și cu capetele întoarse
spre țărâna din care ne-ai luat și în care ne vom întoarce dacă zăbovești. Ai
milă de noi și ajută-i pe oamenii aceștia să înțeleagă în seara aceasta cum
trebuie să stea în prezența Ta.

În timp ce stăm cu
capetele plecate, este aici vreo persoană care este conștientă de faptul că
viața ei de până acum nu a fost conform Cuvântului lui Dumnezeu? Poate ați
crezut numai pe jumătate, sau ați luat ceva de aici și ceva de dincolo, iar din
cauza aceasta ochii voștri sunt bolnavi și voi ați obosit.

Da, este adevărat că
v-ați bucurat cu biserica, sau poate nu ați avut nici bucurii, eu nu știu. Nu
uitați acum, când vă aflați în prezența lui Dumnezeu, că până dimineață ar
putea fi lansată o bombă atomică ce poate distruge totul. Rusia este cea
hotărâtă să facă aceasta.

Referitor la venirea
Domnului, Cuvântul spune că „*doi inși vor fi în același pat*”, ceea ce înseamnă că
undeva va fi noapte când
va veni El, „*unul va fi luat și altul va fi lăsat.*” (Luca 17.34).

Sunteți mulțumiți în inimile voastre? Ați fost născuți din nou conform cerinței Cuvântului lui Dumnezeu? Sunteți urmați de roadele Duhului: dragostea, pacea, îndelunga răbdare, bunătatea, credincioșia și blândețea? Vă urmează toate acestea? Dacă nu, aș vrea să fiți atât de conștienți, încât să vă ridicați mâinile spre Dumnezeu și să recunoașteți că sunteți greșiți. Spuneți: „Dumnezeule, îndură-Te de mine și ajută-mă să fiu așa cum mă vrei Tu. Dăruiește-mi Duhul Sfânt și ajută-mă să trăiesc o viață sfântă.”

Vreți să ridicați mâinile spre Dumnezeu? Dumnezeu să vă binecuvânteze pe fiecare. Văd că sunt ridicate o mulțime de mâini.

Mai sunt și alții care doresc să ridice mâna? Puteți s-o faceți acum.

Dumnezeu să te binecuvânteze, femeie. Și pe tine, bărbatul... femeie... Dumnezeu să te binecuvânteze, doamnă.

Dumnezeu să te binecuvânteze, domnule.

Dumnezeu să te binecuvânteze, soră.

Dumnezeu să te binecuvânteze, băiețelule.

Vă dați seama cât este

de important lucrul acesta?

Frate, tu nu vii la

biserică doar ca să asculți mesajul unui om, nici ca să-l vezi pe mesager; tu vii aici ca să asculți Cuvântul, Mesajul lui Dumnezeu care-ți este adresat ție.

Cineva zice: „Și ce-i cu aceasta?”

S-ar putea ca mâine dimineață să fie deja prea târziu. Vă întreb pe cei care nu ați ridicat încă mâna: „Nu vreți s-o faceți acum și să spuneți: „Dumnezeule, ai milă de mine pentru că doresc Duhul Tău în mine.”

Dumnezeu să te binecuvânteze,
domnule. Și pe voi, cei din spate. Și pe tine, domnule.

Vreți să spuneți și voi:

„Dumnezeule, eu vreau să merg spre Casa Ta, dar sunt bolnav și obosit. Eu am dorit

dintotdeauna să duc o viață predată Ție, de aceea, în seara aceasta vin la picioarele Tale, Îți dăruiesc inima și Te rog: „Dumnezeule, zdrobește totul și dă-mi o inimă nouă, un duh noi, și apoi pune Duhul Tău în mine. Fă ca viața mea să se desfășoare în acord cu Cuvântul Tău. Fă-mă un Mica al zilelor noastre, ca să pot sta numai pe „Așa vorbește Domnul!” Dorința mea este să nu mai trăiesc eu, ci Duhul Tău să trăiască prin mine viața pe care o cere Biblia. Aceasta este tot ce-mi doresc. Acesta este felul în care doresc să umblu. O, Dumnezeule, dă-mi îndurarea Ta și putere să fac aceasta.”

Tu, care ai ridicat mâna, vrei să spui aceasta acum? Domnul să te binecuvânteze, doamnă.

Stați liniștiți în timp ce vă

rugați. Fiecare să stea cu capul plecat, cu ochii închiși și să se roage

liniștit.

Nimic pe pământ nu poate sta
nemișcat,

Puneți-vă nădejdea în lucrurile
veșnice.

Țineți-vă de mâna neschimbătoare

a lui Dumnezeu”

Când călătoria noastră este gata,

Dac-ai fost sincer cu Dumnezeu,

Minunată și strălucitoare

Este casa ta din mărire.

Și sufletul tău o va privi uluit.

Voi întrebați: „Și acum ce trebuie
să face?”

Țineți-vă de mâna neschimbătoare

a lui Dumnezeu. Acesta este
Cuvântul Lui.

Puneți-vă nădejdea în lucrurile
veșnice

Țineți-vă de mâna neschimbătoare

a lui Dumnezeu.

(Fratele Branham fredonează
cântarea: „Țineți-vă tare de mâna neschimbătoare a lui Dumnezeu.”).

El este aici.

În spate este un frate scump, care
i-a spus de curând soției sale: „La revedere”, pentru că a trecut dincolo, dar
aceasta este numai pentru puțin timp. Când a plecat, ea se ținea de mâna
neschimbătoare a lui Dumnezeu. Da, aici mai este un frate care i-a spus soției
sale: „La revedere!” pentru puțină vreme. Soții acestor două surori sunt în
seara aceasta aici. Ei știu că se vor reîntâlni cu iubitele lor.

Cum ar fi fost dacă ei nu aveau
această nădejde?

Puneți-vă nădejdea în lucrurile
veșnice

Țineți-vă de mâna neschimbătoare

a lui Dumnezeu.

Tatăl nostru ceresc, în timp ce ne cheamă muzica, vedem că în ea este un mesaj. Marele nostru Învățător, Duhul Sfânt, ne spune ce să facem cu acest Mesaj. Da, El ne spune:

„Țineți-vă pur și simplu de Cuvântul neschimbător al lui Dumnezeu, pentru că cerul și pământul vor trece, dar El va rămâne pentru totdeauna! Cuvântul nu Se poate schimba pentru că Dumnezeu nu Se poate schimba.

Psalmistul spune: *„Strâng Cuvântul Tău în inima mea, ca să nu păcătuiesc împotriva Ta.”* (Psalmul 119.11).

Tată, în seara aceasta s-au ridicat douăzeci sau treizeci de mâini. Acești bărbați și femei au auzit Cuvântul Tău, iar *„credința vine în urma auzirii.”* Ei au auzit și ca urmare s-au decis să Te slujească pe Tine, începând din seara aceasta, prin harul și cu ajutorul Tău.

Te rog să intri în inimile lor și să pui Duhul Tău cel Sfânt în duhul lor cel nou. Tu ești Cel care le-ai dat și un duh nou, pentru că altfel n-ar ține mâinile ridicate și n-ar dori aceasta.

Ei s-au dus însă jos, în casa Olarului și Te-au lăsat să le schimbi sentimentele și părerile, de aceea, inimile lor sunt pline de fericire acum.

Tu ai spus în Cuvântul Tău că „*Nimeni nu poate veni la Mine, dacă nu-l atrage Tatăl care M-a trimis.*” (Ioan 6.44).

Ei n-ar fi putut să ridice mâinile, nici cei mici, nici cei mari, dacă nu i-ai fi îndemnat Tu s-o facă. Ei au făcut-o pentru că le-ai vorbit Tu. Dumnezeu este Cel care v-a dăruit lui Isus, ca un dar al iubirii Sale.

Noi putem auzi Vocea Ta care spune: „*Dacă aude cineva glasul Meu...*” Nu Biserica Ta, pentru că ea are Cuvântul Tău și umblă conform Lui, ci: „*cine ascultă cuvintele Mele și crede în Cel ce M-a trimis, are Viața veșnică, și nu vine la judecată, ci a trecut din moarte la viață.*” (Ioan 5.24).

Binecuvântează-i, Tată, cu viață lungă, cu Viață veșnică, și ridică-i în zilele din urmă, așa cum ai făgăduit.

Îngăduie ca cei ce sunt bolnavi să fie vindecați și Duhul Tău să ni-L descopere pe Hristos, Domnul nostru.

Ridicați-vă capetele pentru un moment. Vă întreb încă o dată pe cei care ați ridicat mâna, dacă rămâneți pe poziție în ceea ce ați spus? Eu cred că ați fost sinceri. În ce mă privește, eu v-am adus la Cuvântul lui Dumnezeu care este Adevărul.

Ar mai fi o întrebare: „Ați făcut-o serios?” Dacă da, înseamnă că Dumnezeu v-a bătut la ușa inimii. Așa este. Dacă ați făcut-o într-adevăr serios, atunci lucrurile vechi au trecut, pentru că ceea ce a spus Dumnezeu nu poate cădea. Și Isus a spus: „*Cine ascultă cuvintele Mele și crede în Cel ce M-a trimis, are viața veșnică.*”

Mă gândesc că dacă El a luat
într-adevăr loc în inimile voastre, în așa fel încât să vă simțiți îndeajuns de
recunoscători față de Dumnezeu, atunci veți dori să veniți la altarul Lui, să
îngenuncheați și să-I mulțumiți pentru tot ce-a făcut pentru voi.

În timp ce veți face aceasta, sora
va continua să intoneze același cântec. Aș vrea ca toți cei care au ridicat
mâna și cei care n-au făcut-o, să vină aici sus. Haideți să îngenunchem și să
îi mulțumim Atotputernicului Dumnezeu pentru tot ceea ce a făcut pentru noi.
Aceasta dovedește că ați fost sinceri.

Puneți-vă nădejdea în lucrurile
veșnice,

Țineți-vă de mâna neschimbătoare a
lui Dumnezeu.

Când călătoria noastră este gata,

Dacă lui Isus i-ai fost supus,

Dreaptă și strălucitoare este
plata ta în splendoare.

Sufletul tău va privi fermecat!

Țineți-vă de mâna neschimbătoare a
lui Dumnezeu.

Puneți-vă nădejdea în lucrurile
veșnice,

Țineți-vă de mâna neschimbătoare a
lui Dumnezeu.

Printre noi sunt mulți păstori și
evangheliști, cărora le place să vadă sufletele în Împărăția lui Dumnezeu. Vino
aici, pastore...

Mă întreb, fraților, dacă ați vrea
să veniți printre oamenii acești, ca să ne rugăm pentru ei.

Știți ceva? Am să fac un test
conform Cuvântului. Oamenii aceștia au ridicat mâinile arătând că vor să
primească Cuvântul veșnic al lui Dumnezeu și că Îl cred, iar eu am spus: „Acum,
haideți să ne rugăm.”

Să vedem ce-a spus Isus. Haideți
s-o luăm cu Cuvântul. Printre noi sunt o mulțime de lucruri fantastice, dar noi
mergem cu Cuvântul.

Deci, Isus a spus: „*Cine
ascultă cuvintele Mele și crede în Cel ce M-a trimis, are viața veșnică și nu
vine la judecată, ci a trecut de la moarte la viață.*”

Să nu uitați că acestea sunt
cuvintele lui Dumnezeu și ele sunt valabile pentru veșnicie.

Tot Isus a spus: „*Nimeni nu poate veni la Mine, dacă nu-l atrage Tatăl care M-a trimis.*” Și: „*Tot ce-Mi dă Tatăl, va ajunge la Mine...*”

„*Voia Celui ce M-a trimis, este să nu pierd nimic din tot ce Mi-a dat El...*”

„*Cine mănâncă trupul Meu și bea sângele Meu, are viața veșnică: și Eu îl voi învia în ziua de apoi.*” (Ioan 6.44,37,39,54).

Ce minunat este să privești la acest altar și să vezi că un suflet este mai valoros decât zece mii de lumi. Ei n-au vrut niciodată să se unească cu biserica, dar au venit pentru că sunt mădulare ale trupului lui Hristos. Ei au venit să-și aducă recunoștința și să se roage, și mă rog și eu ca Duhul Sfânt să umple fiecare inimă cu pace și bucurie, cu un duh umil care să aducă roadele neprihănirii lui Hristos, cât timp mai este respirație în trupurile lor și vor merge Acasă, în mărire.

Aș vrea să vină aici păstorii și evangheliștii și să stea în jurul nostru în timp ce ne rugăm. Să vină toți, indiferent din ce biserică face parte. Dorința mea este doar să veniți în jurul acestor oameni...

Eu mă duc drept înainte, da, eu mă duc.

(Aceasta să fie ținta inimii voastre).

Voi plăti prețul ca și ceilalți creștini.

Voi urma calea (la fel ca Mica)

Cu cei disprețuiți ai Domnului.

Am pornit cu Isus, și mă duc drept înainte.

Eu mă duc drept înainte, da, eu mă duc

Voi plăti prețul ca și ceilalți creștini.

Voi urma calea cu cei disprețuiți ai Domnului.

Am pornit cu Isus, și mă duc drept înainte.

Mai este cineva care dorește să urmeze calea aceasta?

Isus a spus: *„Căci de oricine se va rușina de Mine și de cuvintele Mele, se va rușina și Fiul omului de el, când va veni în slava Sa și a Tatălui și a sfinților îngeri.”* (Luca 9.26).

Este cineva care se rușinează de
audiența aceasta mică? Este ceva care te face să stai pe loc? Ți-e rușine?

*„De aceea, pe oricine Mă va
mărturisi înaintea oamenilor, îl voi mărturisi și Eu înaintea Tatălui Meu, care
este în ceruri...” (Matei 10.32).*

Voi urma calea, Doamne,

Mă duc tot înainte.

Am pornit înainte cu Isus

Și mă duc tot înainte.

Rugați-vă cu toții, în timp ce ei
își aduc recunoștința înaintea lui Dumnezeu, pentru că le-a iertat păcatele.

O, Dumnezeule, Tatăl și
Răscumpărătorul omenirii, acești oameni au venit și au mărturisit în seara
aceasta, că n-au fost destul de predați ca să fie cuprinși în Trupul lui
Hristos, de aceea au luat poziție, fiind îndemnați de Cuvântul Tău și împinși
de mâna Ta.

Te rugăm să-i așezi pentru
totdeauna în Împărăția Ta, unde Te vor sluji pentru veșnicie. Ajută-i să creadă
pe deplin Cuvântul pe care L-ai adus în seara aceasta, și fă ca Duhul Sfânt
să-i călăuzească pentru a-și ocupa poziția hotărâtă pentru ei în Trupul lui
Hristos.

O, Dumnezeule, cât îți suntem de mulțumitori pentru aceasta! Inima mea este cuprinsă de o mare emoție, când îi văd pe acești bărbați și femei îngenuncheați plini de umilință înaintea Ta, ca să-și mărturisească păcatele și să primească îndurarea Ta. Primește-i, Doamne!

Slujitorii Tăi, predicatorii

Cuvântului, stau de partea acestor oameni, în timp ce eu mă aflu la acest amvon sfânt.

Acesta este un moment minunat.

Îngerii lui Dumnezeu au tăbărât printre noi, de-o parte și de alta a amvonului, deoarece este scris că *„Îngerul Domnului tăbărăște în jurul celor ce se tem de El, și-i scapă din primejdie.”* (Psalmul 34.7).

Marea lume nevăzută din jurul nostru, ne împinge spre căință și spre lepădarea de tot ce este greșit. De aceea, Doamne, cu inimile pline de căință punem înaintea Ta tot ce am făcut greșit și Te rugăm să ai milă de noi.

Te rugăm să ne dai Duhul Tău cel

Sfânt, împlinește Cuvântul Tău în viața noastră și modelează-ne viețile și caracterul astfel încât să fie conform voii Tale.

Te rugăm aceasta în Numele Domnului Isus Hristos. Amin.

- Amin -